

Vakkert, visuelt – og kjedelig

Selv om fargene endrer seg og musikken har en dramaturgi i seg, synes BT-anmelder at det som skjer på scenen er kjedelig.

📷 SILJE KATRINE ROBINSON

ANMELDELSE: Carte Blanches nye forestilling utnytter ikke dansernes potensial.

DEN UNGARSK kunstneren Eszter Salamon har samarbeidet med Carte Blanche om deres nye produksjon «Monument 0.10: The Living Monument», der hun har konsept, koreografi og kostymedesign.

Tittelen gir en god indikasjon om hvordan forestillingen utarter, for kroppene er nettopp som monumenter. De beveger seg sakte, seigt og nesten umerkelig – i en drømmelignende situasjon. Forestillingen består av ulike scener med ulike fargekoder. Felles for alle scenene er den langsomme og rolige stilen som står i kontrast til de outrerte kostymene. Forestillingen er en tålmodighetsprøve.

«**MONUMENT 0.10:** The Living Monument» begynner i svart og i mørket. Danserne har på seg forseggjorte og voldsomme kreasjoner. Sakte blir danserne mer synlige for oss på scenen, men lenge opererer de i en dunkel setting – de ser nærmest ut som dyr eller fantasikarakterer.

MUSIKKEN ER på dette stedet i forestillingen nærmest sakral.

Det er artist Carmen Villain

som har komponert den instrumentale musikken, som oppleves som tilstedeværende, forstyrrende og som en essensiell del av stemningen forestillingen skaper. Den gir forestillingen et betydelig løft.

VIRKNINGEN AV teksturer, tøy, stoffer og konturer i kostymene og i store tepper gjør seg mer gjeldende enn danserens fysiske kropp, som er begravd i lag på lag. Forestillingen varer i litt over to timer, og mangler dynamikk og utvikling. Dansernes monotone *antidans* og minimale bevegelser hadde kledd noen brudd og utvikling.

Selv om fargene endrer seg og musikken har en dramaturgi i seg, er det som skjer på scenen – beklager den barnslige språkbruken – kjedelig.

CARTE BLANCHE HAR tidligere, i fjorårets fascinerende forestilling «Solids», også undersøkt forholdet mellom dans og installasjon med et svært vellykket resultat.

I denne forestillingen blir en sittende og vente og håpe på at danserne skal slippe fri fra tyngende kostymer, monotone bevegelser og få bevege seg friere – for ikke å si få større utfordringer. Avslutningsvis får forestillingen et sårt tiltrengt løft, da noen av danserne begynner å synge, men likevel savnes både en større utvikling og forløsning.

DANS

«**Monument 0.10: The Living Monument**»

Carte Blanche

Konsept, koreografi og kostymedesign: Eszter Salamon

Scenografi: James Brandily

Lysdesign: Silje Grimstad

Komponist: Carmen Villain

Dansere: Adrian Bartczak, Aslak Aune Nygård, Anne Lise Rønne, Caroline Eckly, Daniel Mariblanca, Dawid Lorenc, Irene Vesterhus Theisen, Lin van Kaam, Mathias Stoltenberg, Max Makowski, Nadege Kubwayo, Noam Eidelman Shatil, Ole Martin Meland, Tilly Sordat

Dansernes monotone *antidans* og minimale bevegelser hadde kledd noen brudd og utvikling.

Charlotte Myrbråten
Teateranmelder

Felles for alle scenene er den langsomme og rolige stilen som står i kontrast til de outrerte kostymene.

📷 SILJE KATRINE ROBINSON

Forestillingen varer i litt over to timer, og mangler dynamikk og utvikling, mener anmelderen.

📷 SILJE KATRINE ROBINSON